

וְכָל אֵינֹן תְּקוּנִים לְאַתְקַיְימָא בְּלִהּוֹן סְלִקִּין מִגּוֹ
תַּתְּאִי, אִי אֵינֹן בַּשָּׂרָאן. וְאִי לָא בַּשָּׂרָאן, בְּדִין
קַיְימָא (ס"א מִלָּה) דְּלָא נִהִיר, עַד דְּאַתְפְּרִשֵׁן חַיִּיבִין
מִגּוֹ זַכַּיִן, בְּדִין אַתְעַר דִּינָא.

וּמַהֲהוּא דִּינָא, אַתְתַּקַּף סְטָרָא אַחְרָא, וְאַשְׁתַּכַּח
מְקַטְרָנָא, בְּגִין דִּינִתְנֹן לִיה אֵינֹן,
חַיִּיבִיא. בְּגִין דְּעָלִיה בְּתִיב, (אִיּוֹב כח) וְלִכְל תְּכֻלִּית הוּא
חֹקֵר. וְחַפְיָא לְסִיחְרָא, אֲמַאי (ד"א לָא מְסַרָא לֹן בִּידָא
דְּמַקְטְרָנָא) בְּגִין דְּלִית תִּיאֻזְבִּתִּיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
לְאַזְבָּדָא לְעוֹבְדֵי יְדִיו.

וְהַהוּא סְטָרָא אַחְרָא, קַיְימָא קְלִיפָה תְּקִיפָא, דְּלָא
יְכִיל לְאַתְבָּרָא, בַּר בְּהַהוּא עֵיטָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא יְהִיב לְיִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב תְּקַעוּ בַּחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בַּפֶּסַח לְיוֹם חֲנֻנוּ. בְּגִין לְתַבָּרָא הַהוּא כִּסֵּה
דְּאַתְחַפְיָא סִיחְרָא, וְלָא נִהִיר.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְנִמְצָא מְקַטְרָנָא, בְּדִי שֵׁינִתְנֹנוּ לוֹ אֵלוּ
הַחַיִּיבִים, מִפְּנֵי שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב כח) וְלִכְל
תְּכֻלִּית הוּא חֹקֵר. וּמְכַסֶּה לְלִבְנָתָהּ. מִדּוּעַ
(לֹא מוֹסְרֵת אוֹתָם בִּיד הַמַּקְטָרָא)? מִפְּנֵי שְׂאִין רְצוֹנוֹ
שֶׁל הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְדֹת אֶת מַעֲשֵׂי
יְדָיו.

וְהַצֵּד הָאֲחֵר הַהוּא עוֹמֵד בְּקַלְפָה תְּזַקָה,
שְׂאִינָהּ יְכוּלָה לְהַשְׁבֵּר חוּץ בְּאוֹתָהּ עֲזָה

הַבְּרָכוֹת וְהַקְדָּשׁוֹת לְהָאִיר, צְרִידָא
לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל תְּקוּנָא שֶׁל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם,
וְכָל הַתְּקוּנִים הָהֵם לְקַיְימָא בְּלָם עוֹלָם
מִתּוֹךְ הַתְּחַתּוּנִים, אִם הֵם בְּשָׂרִים. וְאִם
אֵינֶם בְּשָׂרִים, אִזּוֹ עוֹמֵדָתָהּ, (דְּבַר) שְׁלֵא
מֵאִירָהּ, עַד שֶׁנִּפְרָדִים הַחַיִּיבִים מִתּוֹךְ
הַזַּכַּיִם, אִזּוֹ מִתְעוֹרֵר הַדִּין.

וּמַתְדִּין הַהוּא מִתְחַזֵּק הַצֵּד הָאֲחֵר,

וְכֹד מִתְעָרֵי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּשׁוּפְרָא, הֵהוּא קָלָא
 דְּנַפְיָא מִשׁוּפְרָא, בְּטַשׁ בְּאַוּירָא, וּבְקַע רְקִיעֵין,
 עַד דְּסִלְקָא לְגַבֵּי הַהוּא טַנְרָא תְּקִיפָא, (נ"א סְטָרָא אַחְרָא)
 דְּחָפֵי לְסִיחְרָא, אֲשַׁנְחַת, וְאַשְׁכַּח אֲתַעְרוּתָא דְּרַחֲמֵי,
 כְּדִין הֵהוּא (דף קפ"ד ע"ב) דְּסָלִיק וְקִיַּמָּא לְעִילָא,
 אֲתַעְרַבְבַּ. כְּדִין הֵהוּא קָלָא קִיַּמָּא, וְאַעְפֹּר הֵהוּא
 דִּינָא, וְכִיּוֹן דְּלְתַתָּא אֲתַעְרוּ רַחֲמֵי, הָכִי נָמִי לְעִילָא,
 אֲתַעַר שׁוּפְרָא אַחְרָא עֲלָאָה, וְאַפִּיק קָלָא דְּאִיהוּ
 רַחֲמֵי, וְאַתַּעְרְעוּ קָלָא בְּקָלָא, רַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי,
 וּבְאַתַּעְרוּתָא דְּלְתַתָּא, אֲתַעַר הָכִי נָמִי לְעִילָא.

וְאִי תִיַּמָּא, הֵיךְ יָכִיל קָלָא דְּלְתַתָּא, אִזּוּ אֲתַעְרוּתָא
 דְּלְתַתָּא לְאַתַּעְרָא, הָכִי נָמִי. תָּא חֲזִי, עָלְמָא
 תַּתָּאָה, קִיַּמָּא לְקַבְלָא תְּדִיר, וְהוּא אֲקָרִי אֲבָן

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

ההוא עומד ומעביר הדין ההוא, וכיון
 שלמטה מתעוררים הרחמים, כך גם
 למעלה מתעורר שופר אחר עליון
 ומוציא קול שהוא רחמים, ומתערבבים
 קול בקול, רחמים ברחמים,
 ובהתעוררות של למטה מתעורר כך גם
 למעלה.

ואם תאמר, איך יכול קול של למטה
 או התעוררות של למטה להתעורר –
 כמו כן? בא וראה, עולם התחתון עומד
 לקבל תמיד, והוא נקרא אבן טובה,

שהקדוש ברוך הוא נתן לישראל,
 שכתוב תקעו בחדש שופר בפסח ליום
 חגנו. כדי לשפר הפסוק ההוא שמכסה
 את הלבנה, ולא מאירה.

וכאשר מתעוררים ישראל למטה
 בשופר, הקול ההוא שיוציא מהשופר
 מפה באויר, ובקע את הרקיעים, עד
 שעולה לגבי הפלע ההוא החזק, (הצד
 האחר) שמכסה ללבנה, משגיח ומוציא
 התעוררות הרחמים, אז ההוא שעולה
 ועומד למעלה, מתערבב. אז הקול

טָבֵא. וְעֲלָמָא עֲלָאָה לָא יְהִיב לִיה, אֶלָּא כְּגוּוֹנָא
 דְּאִיהוּ קִיָּמָא. אִי אִיהוּ קִיָּמָא בְּנִהִירוּ דְּאַנְפִּין
 מִתַּתָּא, כְּדִין הָכִי נִהְרִין לִיה מְלַעֲיָלָא. וְאִי אִיהוּ
 קִיָּמָא בְּעַצְבוּ, יַהֲבִין לִיה דִּינָא בְּקַבְלִיָּה.

כְּגוּוֹנָא דָּא, (תהלים ק) עֲבְדוּ אֶת יי' בְּשִׂמְחָה. חֲדוּה
 דְּבַר נָשׁ, מְשִׁיךְ לְגִבְיָה חֲדוּה אַחְרָא
 עֲלָאָה. הָכִי נָמִי הָאִי עֲלָמָא תַתָּאָה, כְּגוּוֹנָא דְּאִיהוּ
 אֲתַעֲטָרַת, הָכִי אֲמֻשִׁיךְ מְלַעֲיָלָא. כְּגִין כְּדִין מְקַדְמִי
 יִשְׂרָאֵל, וְאַתְעֲרִי בְּשׁוֹפֵר קָלָא דְּאִיהוּ (רַחֲמִין דְּרַחֲמִין) כְּלִיל
 בְּאַשָּׁא וּמִיָּא וְרוּחָא, וְאַתְעֲבִיד חַד, וְסִלְקָא לְעִילָא.
 וּבְטַש בְּהָאִי אַכּוּן טָבֵא, וְאַצְטַבַּע בְּאִינוּן גְּוֹוִינִין דְּהָאִי
 קָלָא, וּכְדִין כְּמָה דְּאַתְחִזִּיאַת, הָכִי מְשִׁיךְ מְלַעֲיָלָא.
 וּכְיִוֵּן דְּאַתְקַנַּת בְּהָאִי קָלָא. רַחֲמִי נַפְקִי מְלַעֲיָלָא.
 וְשִׁרְיִין עָלָה, וְאַתְכְּלִילָא בְּרַחֲמִי, מִתַּתָּא

לשון הקודש

מוֹשֵׁךְ מְלַמְעָלָה. מִשׁוּם כְּדִין מְקַדְמִים
 יִשְׂרָאֵל וּמַעֲוֵרָרִים בְּשׁוֹפֵר קוֹל שְׁהוּא (סוד
 שֶׁל רַחֲמִים) כְּלוּל בְּאַשׁ וּמִים וְרוּחַ, וְנַעֲשֶׂה
 אַחַד, וְעוֹלָה לְמַעְלָה, וּמִכָּה בְּאַכּוּן
 הַטּוֹכָה הַזֶּה, וְנִצְבָּע בְּגוּוֹנִים אֵלּוּ שֶׁל הַקּוֹל
 הַזֶּה, וְאֵזוּ כְּמוֹ שֶׁמִּתְרָאָה, כְּדִין מוֹשֵׁךְ
 מְלַמְעָלָה.

וּכְיִוֵּן שְׁנַתְקַנַּת בְּקוֹל זֶה, רַחֲמִים
 יוֹצֵאִים מְלַמְעָלָה וְשׁוֹרִים עָלֶיהָ, וְנִכְלָלַת

וְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לֹא נוֹתֵן לוֹ, אֶלָּא כְּמוֹ
 שְׁהוּא עוֹמֵד. אִם הוּא קִיָּם בְּהֶאֱרַת פְּנִים
 מְלַמְעָה, כְּמוֹ כֵּן מְאִירִים לוֹ מְלַמְעָה.
 וְאִם הוּא עוֹמֵד בְּעַצְבוּת, נוֹתֵנִים לוֹ דִּין
 כְּגַוְדוּ.

כְּמוֹ זֶה, (תהלים ק) עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה.
 שְׂמִיחָה שֶׁל בֶּן אָדָם מוֹשֵׁךְ לְעַצְמוֹ שְׂמִיחָה
 אַחֲרַת עֲלִיּוּנָה. כְּדִין גַּם זֶה הָעוֹלָם
 הַתְּחִתּוֹן – כְּמוֹ שְׁהוּא מִתְעוֹרְרַת, כְּדִין

וּמְלַעֲיָלָא. וּכְדִין אֶתְעַרְבֵב סְטָרָא אַחְרָא. (אֶסְתַּבֵּל וְחַמִּי
בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין) וְאֶתְחַלֵּשׁ תְּקַפּוּיָהּ, וְלֹא יָכִיל לְקַטְרָנָא.
וְהֵאֵי אֶבְנֵי טָבָא, קַיְימָא בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין, מִכָּל
סְטָרִין, בְּנִהִירוֹ דְּלַתָּא, וּבְנִהִירוֹ דְּלַעֲיָלָא.

אֵימַתִּי קַיְימָא בְּנִהִירוֹ דְּלַעֲיָלָא, תְּנִי אוֹמֵר בְּיוֹמָא
דְּכַפּוּרֵי. וּבְיוֹמָא דְּכַפּוּרֵי אֶתְנַהֵיר הֵהוּא
אֶבְנֵי טָבָא, בְּנִהִירוֹ דְּלַעֲיָלָא, מִגּוֹ נְהִירוֹ דְּעֵלְמָא
דְּאֵתִי, (וְאֶתְעַרְבֵב הֵהוּא דְּלַטּוּרָא) וּכְדִין מְתַקְנִין יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא חַד שְׁעִיר, וּמְשַׁדְּרִין לְהֵאֵי מִדְּבָרָא תְּקִיפָא,
דְּאִיהוּ שְׁלֵטָא עָלֵיהּ.

וְהֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא, אִיהוּ נְקוּדָה אֲמֻצְעִיתָא
דְּחָרִיבוֹ דְּעֵלְמָא, בְּגִין דְּכָל חָרִיבוֹ
וְשִׁמְמוֹן (ס"א מְנִיָּה, הוּא מִהֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא דְּשְׁלִיט) מְנִיָּה, הֵהוּא
סְטָרָא אַחְרָא שְׁלִיט עָלֵיהּ. וּנְקוּדָה אֲמֻצְעִיתָא דְּכָל

לשון הקודש

למעלה מתוך האור של העולם הבא,
(ומתערבב המקטרג ההוא), ואז מתקנים ישראל
למטה שעיר אחד, ושולחים למדבר
הזה החזק שהוא שולט עליו.

והצד האחר ההוא הוא נקודה אמצעית
של העולם החרב, משום שכל חרבה
וישממה (הוא ממנו, מן הצד האחר ההוא השולט) ממנו,
הצד האחר ההוא שולט עליו, ונקודה
האמצעית של כל הישוב, צד הקדשה

ברחמים מלמטה ומלמעלה. ואז
מתערבב הצד האחר, (מסתכל ורואה בהארז
הפנים) ונחלש כחו ולא יכול לקטרנא.
והאבן הטובה הזו קימת בהארז הפנים
מכל הצדדים - בהארז של למטה
ובהארז של למעלה.

מתי עומדת בהארז של למעלה? היה
אומר ביום הכפורים. וביום הכפורים
מאירה האבן הטובה ההיא באור של

יְשׁוּבָא, סְטָרָא דְקְדוּשָׁה אִיהוּ, וְעַל דָּא, קַיִימָא
 יְרוּשָׁלַם בְּאַמְצַעִיתָא דְכָל יְשׁוּבָא דְעָלְמָא.

בְּתַרְיִן נְקוּדִין אֶתְפְּרֶשֶׁת מְלִכוֹ שְׁמִיָּא, סְטָרָא
 דְקְדוּשָׁא, חַד דִּילָהּ, וְחַד דְעָלְמָא דְאֲתִי,
 נְקוּדָה עֲלָאָה טְמִירָאָה, וְעַל דָּא קַיִימָא בְּתַרְיִן
 נְקוּדִין: נְקוּדָה דִּילָהּ קַיִימָא תְּחוּתָהּ, יְרוּשָׁלַם,
 אֶמְצַעִיתָא דְכָל יְשׁוּבָא. נְקוּדָא דְנִטְלָא מֵאִימָא
 עֲלָאָה טְמִירָא, אִיהוּ גַן עֵדֶן דְאַרְעָא, דְקַיִימָא
 בְּאַמְצַעִיתָא דְכָל עָלְמָא, לְכָל סְטָרִין, דְחַרְיִבוֹ
 וְיְשׁוּבָא, וְכָל סְטָרִין דְעָלְמָא.

וְעַל דָּא, בְּאַמְצַעִיתָא דְגַן עֵדֶן, קַיִימָא נְקוּדָה חָדָא
 עֲלָאָה טְמִירָא וּגְנִיזָא, דְלֹא יָדִיעַ. וְחַד
 עֲמוּדָא, נְעִיץ מִתְתָּא לְעִילָא, גּוֹ תְּהִיָּא נְקוּדָה,
 וּמִתְמָן נִבְעֵי מִיָּא, דְאַתְפְּרִישׁוּ לְאַרְבַּע סְטָרֵי עָלְמָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

וסתומה, היא גן עדן של הארץ,
 שעומדת באמצע של כל העולם לכל
 הצדדים, של התרבה והישוב וכל צדדי
 העולם.

ועל זה באמצע גן עדן עומדת נקודה
 אחת עליונה נעלמת וסתומה שלא
 נודעת. ועמוד אחד נעוץ מלמטה
 למעלה תוך הנקודה ההיא, ומשם

הוא. ועל זה עומדת ירושלים באמצע
 כל הישוב של העולם.

בשתי נקודות נבדלת מלכות שמים,
 צד הנקדשה – אחת שלה, ואחת של
 העולם הבא. נקדה עליונה נעלמת, ועל
 זה קיימת בשתי נקודות. נקדה שלה
 עומדת תחתיה, ירושלים, אמצע של כל
 הישוב. נקדה שלוקחת מאמא עליונה

אֲשֶׁתְּכֹחוּ תִלַּת נְקוּדֵינִי בְּעֵלְמָא, דְּקַיְמָאן דָּא עַל
דָּא, בְּגוּוּנָא דְתִלַּת נְקוּדֵינִי דְאֹרִייתָא.

תָּא תַזִּי, תְּהוּא שְׁעִיר דְּמִשְׁדְּרֵינִי יִשְׂרָאֵל לְעֹזְאֹל,
לְהֵהוּא מִדְּבָרָא, בְּגִין לְמִיֵּהב חוּלְקָא לְהֵהוּא
סְטָרָא אַחְרָא, לְאַתְעִסְקָא בְּחֵדִיָּה. וְאִי תִימָא,
תְּרִין שְׁעִירֵינִי אֲמַאי הָבָא, חַד לִי וְחַד לְהֵהוּא
סְטָרָא אַחְרָא. תִּינַח תְּהוּא שְׁעִיר דְּסְטָרָא אַחְרָא.
לִי אֲמַאי.

אֵלְא לְמַלְכָּא דְהָוָה אֲרַגְזֵי עַל בְּרִיָּה, קָרָא
לְסַנְטִירָא, תְּהוּא דְעָבִיד דִּינָא בְּבִנֵי נְשָׂא
תְּדִיר, בְּגִין דִּיזְדַּמֵּן לְמַעְפֵּד דִּינָא בְּבְרִיָּה. תְּהוּא
סַנְטִירָא חֵדִי, וְעָאֵל בְּבִי מַלְכָּא לְמִיכַל תַּמָּן, פִּיּוּן
דְּאַשְׁנַח בִּיהַּ בְּרִיָּה, אָמַר, וְדַאי לָא עָאֵל סַנְטִירָא
דָּא בְּבִי אָבָא, אֵלְא בְּגִין דְּאֲרַגְזֵי מַלְכָּא עָלַי. מָה

לשון הקודש

השעיר ההוא של הצד האחר, אך לה' מדוע?

אֵלְא, לְמַלְךְ שְׁהִיָּה בּוּעַס עַל בְּנוֹ, קָרָא
לְשׁוּמְרָא, זֶה שְׁעוֹשֶׂה דִין בְּבִנֵי אָדָם
תְּמִיד, בְּדִי שִׁיתְּבוּנֵן לַעֲשׂוֹת דִין בְּבְנוֹ.
הַשׁוּמֵר הַהוּא שְׂמַח, וְנִכְנַס לְבֵית הַמֶּלֶךְ
לְאָכַל שֵׁם. פִּיּוּן שְׂרָאָה אוֹתוֹ בְּנוֹ, אָמַר,
וְדַאי לָא נִכְנַס הַשׁוּמֵר כָּאֵן בְּבֵית אָבִי
אֵלְא מִשּׁוּם שְׂכַעַס הַמֶּלֶךְ עָלַי. מָה עֲשֶׂה?

נוכעים מים שנפְרָדִים לְאַרְבַּעַת צְדֵדֵי
הָעוֹלָם. נִמְצְאוּ שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת בְּעוֹלָם
שְׁעוּמָדוֹת זוֹ עַל זוֹ, כְּדָגְמַת שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה.

בָּא וּרְאָה, הַשְּׁעִיר הַהוּא שְׁשׁוּלְחִים
יִשְׂרָאֵל לְעֹזְאֹל לְמַדְבָּר הַהוּא, כְּדִי לְתַת
חֶלֶק לְצַד הָאֲחֵר הַהוּא לְהַתְעַסֵּק אֹתוֹ.
וְאִם תֹּאמַר, שְׁנֵי שְׁעִירִים לָמָּה כָּאֵן?
אֶחָד לָהּ, וְאֶחָד לְצַד הָאֲחֵר הַהוּא. נִיחָא

עֶבֶד, אֶזְלֵ וְאֶתְפָּיִים בְּהִדְיָה. בֵּינָן דְּאֶתְפָּיִים בְּהִדְיָה,
פְּקִיד מְלָכָא לְמַעְבַּד סְעוּדָתָא עֲלָאָה לִיהַ וְלִבְרִיָה,
וּפְקִיד דְּלֵא יַדַּע בֵּיהַ הֵהוּא סְנִטְרָא.

לְבַתָּר עָאל הֵהוּא סְנִטְרָא. אָמַר מְלָכָא הַשְׁתָּא

אִי יִנְדַע דָּא, מִסְעוּדָתָא עֲלָאָה (דף קפ"ה ע"א)

דְּאֶתְקִינִית לִי וְלִבְרִי, יתְעַרְבַב פְּתוּרָא. מָה עֶבֶד.
קָרָא לְמִמְנָא עַל סְעוּדָתָא, אָמַר לִיהַ, אֶתְקִין מְדִי,
וּתְשׁוּי קַמָּאי, וּתְשׁוּי קַמִּיהַ דְּהֵהוּא סְנִטְרָא, בְּגִין
דִּי־חֲשִׁיב דְּסַעִיד קַמָּאי מְדִילִי, וְלֵא יִנְדַע בְּהֵהוּא
סְעוּדָתָא יִקְרָא דְחִדּוּהַ דִּילִי וְדִבְרִי, וְיִטּוּל הֵהוּא
חִוּלְקָא וְיִזִּיל לִיהַ, וְיִתְפַּרֵּשׁ מִחִדּוּהַ דְּסְעוּדָתָא דִּילָן.
וְאִי לָאו דְּמְלָכָא עֶבֶד חָכִי, לָא יתְפַרֵּשׁ הֵהוּא
סְנִטְרָא מִבֵּי מְלָכָא.

כִּךְ אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אֲזַמְיֵנו תְּרִין
שְׁעִירִין, חַד לִי וְחַד לְהֵהוּא דְּלִטּוּרָא, בְּגִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְפָנַי, וְתִשָּׂים לְפָנַי הַשּׁוֹטֵר הַהוּא, כְּדִי
שִׁיחֲשֵׁב שְׁפֹעֵד לְפָנַי מִשְׁלִי, וְלֵא יַדַּע
מִהִסְעוּדָה הַחֲשׁוּבָה הַהוּא שֶׁל שְׂמֻחָה
שְׁלִי וְשֶׁל בְּנִי, וְיִקַּח הַחֶלֶק הַהוּא וְיִלְךְ
לוֹ, וְיִתְרַחֵק מִהַשְׂמֻחָה שֶׁל הַסְּעוּדָה
שְׁלֵנוֹ. וְאִם לֹא שְׁעֵשֶׂה הַמְּלָךְ כִּךְ, לֹא
יִתְרַחֵק הַשּׁוֹטֵר הַהוּא מִבֵּית הַמְּלָךְ.
כִּךְ אָמַר הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל,

הַלֵּךְ וְהַתְּפָיִים עִמּוֹ. וּמִשׁוֹם שֶׁהַתְּפָיִים עִמּוֹ,
צִוָּה הַמְּלָךְ לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה עֲלִיוּנָה לוֹ
וְלִבְנָו, וְצִוָּה שְׁלֵא יַדַּע בּוֹ הַשּׁוֹטֵר הַהוּא.
לְבַסּוּף נִכְנַס הַשּׁוֹטֵר הַהוּא. אָמַר
הַמְּלָךְ, עֲתָה אִם יַדַּע זֶה מִהִסְעוּדָה
הָעֲלִיוּנָה שֶׁהִכְנַתִּי לִי וְלִבְנִי, יִתְפַּלְּל
הַשְּׁלֵחַן. מָה עֲשֶׂה? קָרָא לְמִמְנָה עַל
הַסְּעוּדָה וְאָמַר לוֹ, תִּכְיֵן מִשְׁחֵו וְתִשָּׂים

דִּיחֲשִׁיב דְּמִסְעוּדָתָא דִּילִי קְאָכִיל, וְלֹא יִגְדַע
 בְּסְעוּדָתָא דְחֲדוּה אַחְרָא דִּילָן, וְיִסַּב הֵהוּא חוּלְקָא,
 וְיִזִּיל לְאַרְחִייה, וְיִתְפָּרֵשׁ מִבֵּיתִי. פִּינָן דְּאַמָּא עֲלָאָה,
 עֲלָמָא דְאַתִּי, אֲתִי לְמִשְׁרֵי גּוֹ הִיכְלָא דְעֲלָמָא
 תַּתָּאָה, לְאַשְׁכַּחַא נְהִירוֹ (נ"א לְאַשְׁכַּחַא עֲלֵהּ בְּנְהִירוֹ) דְּאַנְפִּין,
 דִּין הוּא דְלֹא יִשְׁתַּכַּח הֵהוּא דְלְטוֹרָא, וְלֹא מְאַרִי
 דְּדִינִין לְקַמִּיָּה, כַּד אֲפִיק כָּל בְּרַכָּאן, וְאַנְהִיר
 לְכָלָא. וְכָל הֵהוּא חִירוֹ יִשְׁתַּכַּח, וְיִשְׁרָאֵל נְטָלִי
 מְאַיִנּוֹן בְּרַכָּאן.

דִּהָא כַּד עֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל לְהִיכְלָא דְעֲלָמָא
 תַּתָּאָה, וְאַשְׁכַּח דְּחֲדֵי עֲלָמָא תַּתָּאָה עִם
 בְּנוֹי בְּהֵהוּא סְעוּדָתָא עֲלָאָה, כְּדִין אִיהוּ בְּרִיד
 פְּתוֹרָא, וְעֲלָמִין פְּלָהוּ מִתְּבַרְכִין, וְכָל חִידוֹ וְכָל
 נְהִירוֹ דְּאַנְפִּין אֲשִׁתְּכַחוּ תַּמָּן. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב,

לשון הקודש

וְלֹא בְעֲלֵי הַדִּין לְפָנָיו, כַּאֲשֶׁר מוּצֵא כָּל
 הַבְּרָכוֹת וּמְאַיר לְכֻלָּם. וְכָל שְׁפַע הַחֲרוּת
 הֵהוּא נִמְצָא, וְיִשְׂרָאֵל נוֹטְלִים מֵאֵלוֹ
 הַבְּרָכוֹת.

שְׁחֲרִי כַּאֲשֶׁר הָעוֹלָם הָבֵא נִכְנָס לְהִיכַל
 שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן וּמוּצֵא שְׁשֻׁמָּה
 הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן עִם בְּנָיו בְּסְעוּדָה
 הָעֲלִיוֹנָה הֵיחָא, אִזּוּ הוּא מְבָרֵךְ הַשְּׁלֵחָן,
 וְהָעוֹלָמוֹת כָּלָם מִתְּבַרְכִים, וְכָל שְׁמָחָה

תִּזְמִינוּ שְׁנֵי שְׁעִירִים, אֶחָד לִי וְאֶחָד
 לְמִקְטָרְגִּי הֵהוּא, כְּדִי שִׁיחֲשֵׁב שְׁמִסְעוּדָה
 שְׁלִי הוּא אוֹכֵל, וְלֹא יָדַע בְּסְעוּדַת
 הַשְּׁמָחָה הָאַחֲרַת שְׁלֵנוּ, וְיִקַּח הַחֶלֶק
 הֵהוּא וְיִלְךְ לְדַרְכּוֹ וְיִתְרַחֵק מִבֵּיתִי בִּינּוֹן
 שְׂאֵמָא הָעֲלִיוֹנָה, עוֹלָם הָבֵא, כַּאֲחֵי
 לְשֵׁרוֹת תוֹךְ הַיִּכְלָל שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן
 לְמִצָּא אוֹר (לְהַשְׁמִיחַ עֲלֵיהָ בְּהֵאֲרָח) שֶׁל הַפְּנִימִים,
 דִּין הוּא שְׂלֵא וּמִצָּא הַמִּקְטָרְגִּי הֵהוּא,

לְפָנַי יי' תִּטְהָרוּ. (ויקרא טז)

כְּתִיב (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גֹּזְרֹת גֹּזְרֹת גֹּזְרֹל אֶחָד לַיי' וְגֹזְרֹל אֶחָד לְעֹזָאוֹל. דָּא אִיתּוּ הַהוּא חֲדָוּה דְהַהוּא דְלְטוֹרָא, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִטִּיל עִמִּיה גֹּזְרֹל, וְזִמִּין לִיה, וְלֹא יֵדַע דְנֹר דְדִלִיק אִטִּיל עַל רִישִׁיה, וְעַל עַמָּא דִילִיה, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (משלי כה) כִּי גִחְלִים אֶתְה חוֹתָה עַל רֵאשׁוּ.

וְסִימְנִיד, (אסתר ה) אֵף לֹא הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי. וְכְתִיב, וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמַח וְטוֹב לֵב. בְּהַהוּא חוֹלְקָא דְנָטִיל, וְאֹזִיל לִיה. וְלְבַתֵּר כִּד אֶתִּי מַלְכָּא עֲלָאָה, לְבִי מַטְרוֹנִיתָא, מַטְרוֹנִיתָא תִבְעַת עֲלָהָא, וְעַל בְּנָהָא, וְעַל עַמָּא מִן מַלְכָּא.

לשון הקודש

חֲתָה עַל רֵאשׁוּ.

וְסִימְנִיד – (אסתר ה) אֵף לֹא הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי. וְכְתוּב, וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמַח וְטוֹב לֵב. בְּחֵלֶק הַהוּא שְׁנוּטֵל, וְהוֹלֵךְ לוֹ. וּבִסוּף, כְּאֲשֶׁר בָּא הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן לְבֵית הַמַּלְכָּה, הַמַּלְכָּה מְבַקֶּשֶׁת עֲלֶיהָ וְעַל בְּנֵיהָ וְעַל עַמָּה מִן הַמֶּלֶךְ.

וְכֹל הָאֵרֶת הַפְּנִים נִמְצְאוֹת שָׁם. וְהוּ שְׁכִתוּב (ויקרא טז) לְפָנַי ה' תִּטְהָרוּ.

כְּתוּב (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גֹּזְרֹת גֹּזְרֹת גֹּזְרֹל אֶחָד לַה' וְגֹזְרֹל אֶחָד לְעֹזָאוֹל. זוֹהִי הַשְּׁמִחָה הַהִיא שֶׁל הַמַּקְטָרֵג הַהוּא, כְּדִי שֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפִּיל עִמּוֹ גֹּזְרֹל, וּמִזִּמִּין אוֹתוֹ, וְלֹא יוֹדַע שְׂאֵשׁ דּוֹלֵק שָׁם עַל רֵאשׁוֹ וְעַל הָעַם שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (משלי כה) כִּי גִחְלִים אֶתְה

וְאַפִּילוּ בְּזִמְנָא דְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וְצִלוּ צְלוּתִין
 בְּכָל יוֹמָא, אִיהִי סְלִקַת בְּיוֹמָא דָּא,
 לְקַמֵּי מַלְפָּא עֲלָאָה, וְתַבְעַת עַל בְּנֵהָא. וְכִדִּין
 אֲתַנְזְרוּ, כָּל אֵינוֹן נוֹקְמִין, דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמַעַבְדַּ עִם אֲדוּם, וְאֲתַנְזַר הֵיךְ זַמִּין דְּלִטּוֹרָא דָּא
 לְאֲתַעֲבְרָא מֵעֲלָמָא, כְּמָה דְאֵתְ דָּאֵת אָמַר (ישעיה כה) בְּלַע
 הַמּוֹת לְנִצָּח.

וְסִימְנָךְ, בְּזִמְנָא דְגִלוּתָא (אסתר ז) כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי
 וְגו'. כִּי אֵין הֲצַר שׁוּה בְּנִזְק הַמְּלָךְ.
 מָאִי בְּנִזְק הַמְּלָךְ. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (יהושע ז) וְהִכְרִיתוּ
 אֶת שְׂמִנּוּ מִן הָאָרֶץ וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.
 דְּהָא שְׂמָא עֲלָאָה, לָא אֲתַקְוִים בְּקִיּוּמִיהּ, וְדָא אִיהוּ
 בְּנִזְק הַמְּלָךְ.

וְכִדִּין וְהָמֵן נִבְעַת מִלְּפָנֵי הַמְּלָךְ וְהַמְּלָכָה כִּדִּין,
 נְהִירוּ דְאֲנַפִּין, וְכָל חִידוּ אֲשַׁתְּבַח, וְיִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

וְאַפִּילוּ בְּזִמְנָא דְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת
 וּמִתְפַלְּלִים תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הִיא עוֹלָה
 בְּיוֹם זֶה לְפָנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן וּמִבְקִשָׁתָּהּ עַל
 בְּנֵיהָ, וְאֵזוּ נִנְזְרוֹת כָּל אוֹתָן נִקְמוֹת
 שְׁעֵתִיד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת עִם
 אֲדוּם, וְנִנְזַר אֵיךְ עֵתִיד הַמְּקַטְרֵג הַזֶּה
 לַעֲבֹר מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כה)
 בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

וְסִימְנָךְ - בְּזִמְנָא דְגִלוּת (אסתר ז) כִּי
 נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְגו'. כִּי אֵין הֲצַר שׁוּה בְּנִזְק
 הַמְּלָךְ. מָה זֶה בְּנִזְק הַמְּלָךְ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (יהושע ז) וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׂמִנּוּ מִן הָאָרֶץ וּמָה
 תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. שְׁהֲרֵי הַשֵּׁם
 הָעֲלִיּוֹן לָא מִתְקִים בְּקִיּוּמוֹ, וְזֵהוּ בְּנִזְק
 הַמְּלָךְ.

וְאֵזוּ, וְהָמֵן נִבְעַת מִלְּפָנֵי הַמְּלָךְ וְהַמְּלָכָה.

נִפְקִי לְחִירוֹ, בְּהֵיחִיּוֹת יוֹמָא. כְּדִין מִהֵיחִיּוֹת יוֹמָא
וְלִתְלָאָה, חִירוֹ וְחִדּוּחַ בְּאַתְנָגְלוּתָא, לְשִׁלְטָאָה עַלְיֵיהּ,
כְּדִין בְּעֵי לְמִחְדֵי עֲמֵהוֹן, מִכָּאן וְלִתְלָאָה, כְּמָה
דִּתְבִּיבּוֹ לִיָּה חוֹלְקָא לְאַתְפְּרָשָׁא מִנְהוֹן, חֲכִי נָמִי
יַהֲבִין לְשָׂאָר עֲמִין, לְאַתְפְּרָשָׁא מִנְהוֹן לְתַתָּא.

תָּא חַוִּי, מָה הוּא רָזָא דְקַרְבְּנָא, לְקַרְבָּא שְׁעִיר,
(לְקַבֵּל שְׁעִיר) וְלֹא מֶלֶךְ אַחֲרָא. וְאַמַּאי שְׁעִיר
כְּרֹאשׁ חֲדָשׁ, וְהַכָּא נָמִי שְׁעִיר. אֵלָּא אִי תִימָא כְּגִין
דְּאִיְהוּ סְטָרָא דִּילִיָּה יְאוּת. אַמַּאי לֹא חַוִּי עִז.

אֵלָּא מֶלֶךְ דָּא אַעֲטְרִיד, וְאִיְהִי אֲשֶׁתְּכַחַת
לְמֵאֲרִיְהוֹן דְּחַרְשִׁין, דְּכָל עוֹבְדֵייהוּ כְּמָה
דְּלֹא (מִתְחַבֵּר) יְהֵא בְּנוֹקְבָא. וְעַל דָּא שְׁעִיר לֹא
אֲתַחֲבַר בְּנוֹקְבָא, בְּסְטָרִין דִּילִיָּה כְּלָחוּ. עִז כִּד
אֲתַחֲבַר בְּנוֹקְבָא. וּבְגִין דְּאִיְהוּ מִלְּפָא, יַהֲבִין לִיָּה

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

ומדוע שְׁעִיר כְּרֹאשׁ חֲדָשׁ, וְכָאן גַּם כִּן
שְׁעִיר? אֵלָּא, אִם תֹּאמַר מִשּׁוּם שֶׁהוּא
צֶדֶד שְׁלוֹ – טוֹב. מִדּוּעַ לֹא הָיָה עִז?
אֵלָּא דְבַר זֶה צָרִיךְ, וְהוּא נִמְצָא לְבַעֲלֵי
כְּשׁוֹפִים, שְׂכָל מַעֲשֵׂיהֶם כְּמָה שֶׁלֹּא
(מִתְחַבֵּר) יְהִיָּה בְּנִקְבָּה. וְעַל זֶה שְׁעִיר, שֶׁלֹּא
הִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה בְּכָל הַצְּדָדִים שְׁלוֹ. עִז,
כִּי אֲשֶׁר הִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא
מֶלֶךְ, נוֹתְנִים לוֹ מִשּׁוּם הַכְּבוֹד שְׁלוֹ, זֶה

אִז אֲזַר הַפָּנִים וְכָל שְׂמִימָה נִמְצָאת,
וַיִּשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים לְחֵרֹת כִּיּוֹם הַהוּא. וְאִז,
מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה, חֵרֹת וְשְׂמִימָה
כְּגִלוּי לְשִׁלְטַת עֲלֵיהֶם, וְאִז צָרִיךְ לְשִׂמְחָה
עִמָּהֶם. מִכָּאן וְהִלָּאָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְּנָה לּוֹ
חֵלֶק לְהִתְרַחֵק מֵהֶם, כִּד גַּם נוֹתְנִים
לְשָׂאָר הָעַמִּים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם לְמִשְׁתָּה.
כֹּא וְרָאָה, מָה הוּא סוּד הַקְּרִיבּוֹת
לְהַקְרִיב שְׁעִיר (כְּגִיד שְׁעִיר) וְלֹא דְבַר אַחֲרָי?

בְּגִין יִקְרָא דִּילִיָּה, הָאִי דְלָא אֶתְחַבֵּר בְּנוֹקְבָא, וְלֹא
יְהִיב חִילִּיָּה לְאַחְרָא. וְדָא אֶשְׁתַּמּוּדַע לְאִינוּן חַרְשִׁין,
דְּמִשְׁתַּמְשִׁין בְּהַנִּי עוֹבְדֵי. וּבְגִינֵי כַּךְ, שְׂרִיין עַל
הַהוּא שְׁעִיר, כֹּל אִינוּן חֲטָאִיהוּן.

וְהָא חֲזִי, אַף עַל גַּב דְּאִיְהוּ חוֹלְקָא לְהַהוּא סְטָרָא
אַחְרָא, רָזָא הָכָא, כֹּל הַנִּי סְטָרִין אַחְרֵינִין
דְּלַתְתָּא, (דְּאִקְרוּן מַעֲלוֹת יָם) בְּלַתּוּ מִסְּאֲבִין יַתִּיר. וְכֹל מַה
דְּנַחְתִּין בְּרַגְלֵי תַּתְּאִין, הָכִי מִסְּאֲבֵי דְלַתּוּן יַתִּיר.

וּבְגִין כַּךְ, בְּעֵז יַתִּיר חוֹלְקִיהוּן, בְּגִין דְּשַׁעְרָא ^{(דף קפ"ה}
דִּילִיָּה תַלְיָא יַתִּיר מִבְּעִירָא אַחְרָא, כְּמַה דְּדִינָא ^{ע"ב)}
דְּלַתּוּן תַלְיָ לְתַתָּא בְּמִסְּאֲבֵי. אֲבָל הָאִי מִלְכּוּ
חִיבְתָּא אַחְרָא, מִלְכָּא דְכֹלָא בְּהַהוּא סְטָרָא, בְּרוּר
אִיְהוּ יַתִּיר מִסְּאֲבֵי דִּילִיָּה, וְלֹא מִסְּאֲבֵי שְׁלִים בְּהַנִּי
תַּתְּאִי. וְעַל דָּא שְׁעִיר, דְּשַׁעַר דִּילִיָּה לָא תַלְיָא, וְלֹא

לשון הקודש

תחתונות, כך הטמאה שלהם יותר.
ומפני כן בעז, חלקם יותר, משום
שהשערות שלו תלויות יותר מבמה
אחרת, כמו שדין שלהם תלוי למטה
בטמאה. אבל מלכות הרשעה הזו
האחרת, מלך של הפל בעד ההוא,
הטמאה שלו היא יותר מבאחרת, ולא
טמאה שלמה כאלה התחתונים. ועל זה
שעיר, שהשער שלו לא תלוי ולא חלק.

שלא התחבר בנקבה ולא נתן כחו
לאחר. וזה ידוע לאותם המכשפים
שמשתמשים בטעשים אלה. ומפני כך
שורים על השעיר ההוא כל אותם
החטאים.

כא וראה, אף על גב שהוא חלק לצד
האחר ההוא – סוד כאן. כל אלו צדדים
אחרים שלמטה (שנקראים מעלות ים), כלם
טמאים יותר. וכל מה שיוצרים מדרגות

שְׁעִיעַ. לֹא שְׁעִיעַ, בְּגִין דְּהָהוּא מְסַאֲבוּ דִּילֵיהּ. וְלֹא
תִּלְיָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְתַּקַּף בֵּיהּ מְסַאֲבוּ כְּהֵי תַתְּאֵי,
וְעַל דָּא וְדָאֵי שְׁעִיר וְלֹא אֲתֵרָא.

כְּפֹר, אִמְאֵי אֶקְרִי כְּפֹר, אֶלֶּא בְּגִין דְּנָקִי כָּל
מְסַאֲבוּ, וְאֶעְבֵּר לֵיהּ מִקְמִיחָה, בְּהָהוּא
יּוֹמָא. וְעַל דָּא, יוֹם כְּפֹר: יּוֹמָא דְּנִקְיוּתָא, וְהָכִי
קָרִינָא לֵיהּ. כְּתִיב (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה מִיבְעֵי לֵיהּ, מָאֵי כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה. אֶלֶּא בְּגִין דְּאִתְדַּכֵּי מִקְדָּשָׁא לְעִילָא,
וְאִתְנַקֵּי (נ"א וְאִתְנַהֵר) כְּתִיב כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם,
יִכַּפֵּר וַיִּנְקֵי בְּקַדְמֵיתָא בַיּוֹם הַזֶּה, בְּגִין דִּיתְדַכֵּי,
וְלִבְתֵּר עֲלֵיכֶם.

תַּוּ, יִכַּפֵּר בַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּנְקֵי לֵיהּ בְּקַדְמֵיתָא, וְכָל
דָּא עֲלֵיכֶם, בְּגִינִיכוֹן אֶצְטְרִיךְ לְנִקְאָה לֵיהּ,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

טו) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם. כִּי הַיּוֹם הַזֶּה צְרִיךְ לוֹ לְכַתְּבֵי! מַה
זֶה כִּי בַיּוֹם הַזֶּה? אֶלֶּא מִשּׁוּם שְׁמִטְהָר
מִקְדָּשׁ לְמַעְלָה וּמִתְנַקָּה (ומאיר), כְּתוּב כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם. יִכַּפֵּר וַיִּנְקֵה
בְּתַחֲלָה בַיּוֹם הַזֶּה, כְּדֵי שְׁיִטְהַר, וְלִבְסוּף
עֲלֵיכֶם.

עוֹד, יִכַּפֵּר בַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּנְקֵה לוֹ בְּתַחֲלָה.

לֹא חֲלָק, מִפְּנֵי הַטְּמֵאָה הַהִיא שְׁלוּ. וְלֹא
תְלוּי, כְּדֵי שְׁלֹא תִתְחַזַּק בּוֹ טְמֵאָה
כְּאֵלֶּה הַתַּחֲתוֹנִים, וְעַל זֶה וְדָאֵי שְׁעִיר,
וְלֹא אַחֵר.

כְּפֹר, מִדּוּעַ נִקְרָא כְּפֹר? אֶלֶּא מִפְּנֵי
שְׁמִנְקָה כָּל טְמֵאָה וּמַעֲבִיר אוֹתָהּ
מִלְּפָנָיו בַיּוֹם הַהוּא. וְעַל זֶה יוֹם כְּפֹר יוֹם
שֶׁל נִקְיוֹן, וְכֵךְ קוֹרְאִים לוֹ, שְׁכַתּוּב (ויקרא

וּלְדַבְּאָה לִיָּה בְּקַדְמוֹתָא. יְכַפֵּר, מָאן יְכַפֵּר. אֵלֶּא
 דָּא הוּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, דְּנִהִיר וְנָקִי לְכֻלָּא. וְעַל דָּא
 כְּלָהוּ סְטָרִין בִּישׁוּן, דְּאֶקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, אֶתְעַבְרוּ.
 וּבְכַמָּה דְּאֵינוּן מְצוּלוֹת יָם תְּלִיין, חָכִי נָמִי תְלִיִּיא
 שְׁעָרָא (ס"א דילייה, דהוא סטרא וכו') דִּילִיָּה כֹּל הַהוּא סְטָרָא
 דְּלַהוֹן, וְשְׁעָרָא דְּהַהוּא סְטָרָא לֹא שְׁעִיעַ.

כְּנוּנָא דָּא כְּתִיב, (ויקרא טז) **וְכָפַר עַל הַקֹּדֶשׁ**
מִטּוּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל
חַטָּאתָם. וְכֹל חַטָּאתָם מִבְּעֵי לִיָּה, אֵלֶּא לְהִנָּאָה
לְהוֹן, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה לְכֹל חַטָּאתָם דְּלֹא יָכִיל
מְקַטְרְגָא לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהּוּ (ועל דא) בְּיוֹמָא דְּכַפּוּר,
דְּאִיהוּ קַנּוּחָא דְּכָל חוֹבִין, וְנָקִי דְּלַהוֹן. בְּעָאן
יִשְׂרָאֵל לְנִקְאָה גְּרַמִּיָּהוּ, וְלִמְחָךְ יַחְפִּי רַגְלִין,
כַּמְלָאכִי עֲלֵאִין. חֲמִשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין לְאַסְתִּיִּיעָא

לשון הקודש

כְּמוֹ זה כתוב, (שם) **וְכָפַר עַל הַקֹּדֶשׁ**
מִטּוּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל
חַטָּאתָם. וְכֹל חַטָּאתָם צָרִיךְ לוֹ לומר!
אֵלֶּא לְהִנָּאָה שְׁלָהֶם. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה לְכֹל
חַטָּאתָם, שְׁלֹא יָכוֹל הַמְּקַטְרֵג לְשַׁלֵּט
עֲלֵיהֶם (ועל זה) בְּיוֹם כַּפּוּר, שֶׁהוּא הַעֲבֵרַת
כָּל הַחוֹבוֹת וְנָקִי שְׁלָהֶם. צָרִיכִים
יִשְׂרָאֵל לְנִקְוֹת עֲצָמָם וְלִלְכֵת יַחְפִּי
רַגְלִים כַּמְלָאכִי עֲלִיוֹן. חֲמִשָּׁה עֲנוּיִים כְּדִי

וְכֹל זֶה עֲלֵיכֶם, בְּסִבְתְּכֶם צָרִיךְ לְנִקְוֹת
 אוֹתָהּ, וְלִטְהַר אוֹתָהּ תַּחֲלָה. יְכַפֵּר – מִי
 יְכַפֵּר? אֵלֶּא זֶהוּ עוֹלָם הַעֲלִיּוֹן שְׁמַאִיר
 וּמְנַקֵּה לְכֻלָּם. וְעַל זֶה כֹּל צְדָדִים רְעִים,
 שְׁנִקְרָאִים מְצוּלוֹת יָם, עוֹבְרִים. וְכִמוֹ
 שְׁאוֹתָן מְצוּלוֹת יָם תְּלוּיּוֹת, כִּדְ גַם
 תְּלוּיּוֹת שְׁעֵרוֹת (שְׁלוֹ, שְׁהוּא צַד) שְׁלוֹ, שֶׁהוּא
 צַד שְׁלָהֶם, וְשְׁעַר שֶׁל הַצַּד הַהוּא לֹא
 חָלַק.

בְּחֵמֶשׁ סִטְרֵין עֲלָאִין, דִּיּוֹמָא דְכַפּוּרֵי אַפִּיק לִזְן,
וְאֵינוֹן תַּרְעִין דִּילִיָּה.

וְאִי שְׁתִּיָּה קָא חָשִׁיב, דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דִּי צַחֲקָא, הָא
שִׂית, וְאַף עַל גַּב דְּבִכְלָל אֲכִילָה אִיהוּ, וּכְדִין
אֵינוֹן שִׂית, וְעֵנוּיָא בְּתַרְאָה תַּשְׁמִישׁ הַמַּטָּה אִיהוּ,
וּבְדַרְגָּא שְׁתִּיתָאָה שְׁכִיחַ, וְלִקְבֻלִיָּה אֲנִן עַבְדִּין
עֵנוּיָא דָּא.

כְּתִיב (במדבר כט) וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, וּכְתִיב
(ויקרא כג) אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ. בַּעֲשׂוֹר, בַּעֲשִׂירֵי
מִיּוֹמֵי לֵיָּה, מָאֵי בַּעֲשׂוֹר. אֲלָא, בְּגִין דְּהַשְׁתָּא
בִּיּוֹמָא דָּא, כָּל דְּרַגְיִן עֲלָאִין, אֲתִיִּין אֲלִין עַל אֲלִין,
לְמַשְׁרֵי עַל סִיחְרָא, וְלֹאֲנִתְרָא לָהּ. וּכְלָהּ בְּרִזָּא
דְּעֶשֶׂר, עַד דְּסִלְקָא לְמַאָה. וְכַד קִיָּמָא בְּרִזָּא
דְּמַאָה, כְּדִין כְּלָא חַד, וְאַקְרִי יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל

לשון הקודש

כְּתוּב (במדבר כט) וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה, וּכְתוּב (ויקרא כג) אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ.
בַּעֲשׂוֹר – בַּעֲשִׂירֵי צְרִיף לֹא לֹמַר! מַה זֶה
בַּעֲשׂוֹר? אֲלָא מִשּׁוֹם שְׁעֵתָה בְּיוֹם זֶה, כָּל
מְדַרְגּוֹת עֲלִיוֹנוֹת בְּאוֹת אֱלוֹי עַל אֱלוֹי
לְשֵׁרוֹת עַל הַלְבָנָה וְלִהְיֵיר אוֹתָהּ, וְכֵלֵן
בְּסוּד שֶׁל עֶשֶׂר, עַד שְׁעוּלָה לְמַאָה.
וּכְאֲשֶׁר עוֹמְדַת בְּסוּד שֶׁל מַאָה, אִזְּ הַכֵּל

לְהַעֲזוֹר בְּחַמְשָׁה צְדָדִים עֲלִיוֹנִים שְׁיֹם
הַכַּפּוּרִים מוֹצִיא אוֹתָם, וְהֵם שְׁעָרִים
שְׁלוֹ.

וְאֵם שְׁתִּיָּה מַחְשִׁיב, שְׁהִיא מַצַּד שֶׁל
יְצַחֲקָא, הָרִי שְׁשָׁה. וְאַף עַל גַּב שְׁבִכְלָל
אֲכִילָה הִיא, וְאִזְּ הֵם שְׁשָׁה, וְעֵנוּי אַחֲרוֹן
תַּשְׁמִישׁ הַמַּטָּה הוּא, וּבְדַרְגָּה שְׁשִׂית
נְמַצָּא, וּכְנֻגְדָּה אֲנִן עוֹשִׂים עֵנוּי זֶה.

דָּא בְּעֵשׂוֹר, כְּמָה דְּאֵת אֲמִר זְכוּר, שְׁמֹר, דְּכִלְהוּ
אֲתִיּוּן בְּגִין לְעֵשְׂרָא וּלְאַנְהָרָא בְּרֹזָא דְעֵשְׂר.

אֶהְדָּר הָאֵי סָבָא רִישֵׁיה לְקַבְּלִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
וְאֲמַר לִיה, (רַבִּי שְׁמַעוֹן) הָא יַדְעָנָא דְשְׂאֵלְתָא

תַּבְּעֵי כְּהָאֵי, בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. אֲמַר לִיה רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְדָאֵי, (ס"א דָּא בְּעֵשִׂירֵי יְאוֹת הוּא, וְהִכִּי הוּא, אֲבָל בְּעֵשׂוֹר אֲמַאי

וְכוּ) בְּעֵשׂוֹר יְאוֹת הוּא. אֵי הָכִי הוּא, אֲמַאי סָלִיק
לְמַאָה, וְהָא מְקַרָּא לָא אֲתַחֲזִי, אֶלָּא דְסָלִיק

לְשַׁבְּעִין, מִשְׁמַע דְּכִתִּיב בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי,
וְכֵד מְעֵשְׂרֵי לְשַׁבְּעָאָה עֵשְׂר זְמַנִּין, הָא וְדָאֵי סָלִיק

לְשַׁבְּעִין. אֲמַר לִיה, עַל דָּא אֶהְדָּרְנָא רִישָׁא לְגַבְדָּא,
דְּהָא יַדְעָנָא דְחַפְיָמָא אַנְתָּ.

תָּא חַזִּי, תִּרְיִן רִזִּין הָכָא, חַד דְּהָא סִיְהָרָא חֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי אֶקְרִי, וּבְגִין כְּדָא אֶקְרִי חֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

נְכוּן הוּא. אִם כְּדָא הוּא, מִדּוּעַ עוֹלָה
לְמַאָה? וְהִרִי מִהַפְסוּק לֹא נִרְאָה, אֶלָּא
שְׁעוֹלָה לְשַׁבְּעִים, מִמִּשְׁמַע שְׁכַתוּב
בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. וְכֹאֲשֶׁר

מְעֵשְׂרִים לְשַׁבְּעִי עֵשְׂר פְּעָמִים, הִרִי
וְדָאֵי עוֹלָה לְשַׁבְּעִים. אֲמַר לוֹ, עַל זֶה
הַחֲזַרְתִּי רִישֵׁי כְּלַפִּיד, שְׁחֲרִי יַדְעָתִי
שְׁחַכְכֶם אֶתְהָ.

בַּא וְרָאָה, שְׁנֵי סוּדוֹת כְּאֵן. אַחַד, שְׁחֲרִי

אַחַד, וְנִקְרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל זֶה
בְּעֵשׂוֹר, כְּמוֹ שְׂאֵתָהּ אֲמַר זְכוּר, שְׁמֹר,
שְׁכָלְכֶם בָּאִים כְּדִי לְעֵשְׂר וּלְהָאִיר בְּסוּד
שֶׁל עֵשְׂר.

הַחֲזִיר הַזֶּקֶן הַזֶּה רָאִשׁוּ כְּנִגְדָּא רַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאֲמַר לוֹ, (רַבִּי שְׁמַעוֹן) הִרִי יַדְעָתִי
שְׁשָׂאֵלָה תִקְשָׁה כְּבָאֵן, בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי. אֲמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי, (ה)

בְּעֵשִׂירֵי נְכוּן הוּא וְכוּן הוּא, אֲבָל בְּעֵשׂוֹר מִדּוּעַ וְכוּ) בְּעֵשׂוֹר